

Trobada a Igualada

11 i 12 de juny de 2016

La trobada del mes de juny d'enguany té lloc a Igualada, la ciutat dels nostres companys Pilar i Magí que han dedicat hores i esforç per preparar aquesta sortida alhora cultural i lúdica. Des d'aquí i per començar, volem agrair-los tot el que han fet perquè passéssim un molt bon cap de setmana.

Com és habitual durant el vespre del divendres tots anem fent cap a l'aparcament, molt a prop del centre, que l'Ajuntament ens ha reservat per a les nostres autocaravanes.

A les 10 del matí del dissabte ens retrobem tots (43 famílies) a la rotllana de benvinguda, on com sempre, ens expliquen les activitats que farem durant tot el cap de setmana, horaris, possibilitats...

Les dues primeres activitats del matí estan íntimament relacionades amb l'activitat industrial de la ciutat, ja que Igualada ha estat i és un important centre industrial dedicat principalment a l'activitat tèxtil i a l'adob de pells.

Des de l'aparcament on tenim les autocaravanes anem a peu fins al barri adober, al costat del rec, un petit canal que es va construir originàriament al segle XIII per recollir l'aigua del riu Anoia per mitjà d'una resclosa. Al segle XVIII, els adobers van haver d'abandonar la ciutat medieval, ja que causaven molèsties als veïns, sobretot pel que fa al tema de les olors i es van establir en aquesta zona, que a més tenia l'avantatge de disposar d'un canal

d'aigua. Les adoberies són edificis de planta i un pis i grans contraforts adossats a les façanes i estan construïts amb materials senzills, com

per exemple els maons. El barri adober d'Igualada és l'únic espai industrial català dedicat a l'adob de pells.

Ens dirigim caminant fins al museu de la Pell on ens dividim en dos grups. El primer grup visita el museu de la Pell i després l'antiga adoberia de Cal Granotes i el segon ho fa a l'inrevés.

Com que nosaltres estem al segon grup, comencem la visita per Cal Granotes. Aquesta és una antiga adoberia del segle XVIII, on la nostra guia ens explica in situ tot el procés des que la pell dels animals, normalment vaques, arribava a l'adoberia, fins que ja sortia adobada a punt per confeccionar amb aquesta pell soles de sabates, corretges o guarniments.

L'adoberia està a peu del rec, el canal medieval provinent del riu i que abastia d'aigua les fàbriques i adoberies d'aquest sector de la vila. Comencem la visita per la planta baixa de l'edifici que s'anomena MarinaoRibera. La estructura és de volta amb arcs de mig punt i el material senzill és de morter de calç i pedra.

En aquesta planta es rebien les pells, es netejaven, es ferrejaven, es descarnaven i finalment s'adobaven amb els tanins de les escorces d'arbre, normalment pi i roldor, i excrements d'animals. En aquesta planta les pells estaven uns 7 o 8 mesos i després d'aquest temps, les pells s'igualaven pel que fa al seu gruix i es pujaven al pis superior a través d'una obertura que hi ha al sostre.

A la primera planta podem veure els taulells on s'estiraven, s'essorrien i s'aplanaven les pells. Després es penjaven, s'aplicaven els greixos i els colorants naturals per donar l'acabat final i per deixar-les llestes per servir als clients.

A pocs metres de Cal Granota es troba Cal Boyer on està instal·lat el museu de la Pell i cap allà ens dirigim a peu un cop finalitzada la visita.

Aquest museu de la Pell d'Igualada es troba a la nau vella de Cal Boyer, una antiga fàbrica tèxtil de finals del segle XIX.

El museu ens dona una visió global de l'ús de la pell al llarg dels temps. L'exposició ens dona a conèixer la importància de l'ús de la pell a la prehistòria, al món antic, a l'època clàssica, al temps de la dominació àrab i fins als nostres dies.

Trobem també un espai anomenat L'Univers de la pell on s'exposen llocs i situacions que tenen com a denominador comú els usos de la pell.

Quan acabem la visita dels dos espais museístics ja es gairebé l'hora de dinar i ens dirigim cap

al centre de la ciutat per trobar un restaurant i aprofitem per passejar una mica pels carrers i places del centre de la vila.

Anem caminant cap a la Plaça de la Creu, entrem al Casc Antic d'Igualada i pel carrer de l'Argent arribem fins a la plaça de l'Ajuntament, una bonica plaça porxada del segle XIV. Arribem fins a l'església de Santa Maria, una església renaixentista però que no podem veure perquè a aquestes hores està tancada, això serà una bona excusa per tornar a Igualada en una altra ocasió i fer algunes visites que no hem fet per manca de temps, com la visita a les cases modernistes, al cementiri nou d'Enric Miralles, la travessia de Sant Roc o el passatge de Sant Miquel i fins i tot arribar fins a l'església de Sant Jaume de Sesoliveres que es troba en el Camí de Sant Jaume.

Tot passejant, arribem fins a la Rambla i ens quedem a dinar en un establiment emblemàtic d'Igualada: El Casino Foment, seu d'una entitat associativa igualadina creada a finals del segle XIX. Aquest edifici va ser construït al 1890 i és d'estil neoclàssic. És un edifici de planta i un pis i una escala a peu de carrer connecta amb la porta d'entrada al local que està a un nivell superior. Quan entrem al local ens quedem ben sorpresos amb la decoració de la sala menjador (Sala

Magna) amb decoració dels anys 20. El sostre té motlures de guix de tipus florals i les parets tenen unes gran pintures murals de Maurici Vilomara i Salvador Alarma. Aquesta sala està declarada d'interès històric i cultural.

Després de dinar i de descansar una mica, anem cap a la primera visita de la tarda: el Museu del Traginer.

Al museu ens rep el fill del fundador d'aquesta col·lecció privada i ens explica amb entusiasme que el museu es troba en una antiga masia del segle XVIII perfectament condicionada. El museu és una mostra de l'evolució del transport de tracció animal, tant de mercaderies, com de passatgers. Hi ha també un recull de material i estris dels oficis relacionats amb aquesta activitat.

En el museu hi ha un total de 39 carros i carruatges. Al primer pis podem veure una representació de 10 oficis íntimament relacionats amb el transport de tracció animal, com ja hem dit abans : ferrers, menestrals, basters, constructors de carros, mossos d'estable, llenyataires, adobers...

A la segona planta hi ha la sala de guarniments, la sala dels tres tombs i una sala amb carruatges, tant de pagès com de serveis. Finalment, a la tercera planta hi ha la sala de carruatges (carruatges fúnebres, de bombers, diligències...) i una sala dedicada al fundador del museu: l'Antoni Ros i a la seva altra afició: l'escultura.

Quan acaba la visita al Museu del Traginer encara ens queden forces a un petit grup de valents per fer una quarta visita. En aquest cas es tracta del Museu del tren Railhome BCN situat en una nau industrial d'Igualada, on ens dirigim amb les autocaravanes.

Aquest museu va ser obert al públic al juny 2014 per part d'un igualadí l'Antoni Rabell, poder mostrar al públic la seva col·lecció de més de 3000 peces que havia reunit des que era ben petit i també una maqueta de 100 metres quadrats, 1 quilòmetre i mig de vies, 12 trens en circulació, més de 300 edificis, on ell havia treballat a la seva construcció durant 15 anys.

La visita és guiada i a càrrec del mateix Antoni Rabell. Per començar ens fa una explicació clara i entenedora sobre la història del ferrocarril per després pujar al pis superior i visitar la impressionant maqueta a escala 1:87, això vol dir que la maqueta és 87 vegades més petita que la realitat i representa una ciutat amb els seus edificis, vehicles, vianants, un àrea industrial, un port i naturalment, una gran estació de trens. Però això no és tot perquè hi ha també un espai natural i rural que es troba a l'entorn d'aquesta ciutat de ficció. La maqueta destaca pel seu gran detall. L'espectacle és impressionant quan l'Antoni Rabell posa els trens en circulació i no només, veiem els trens recorrent la maqueta sinó que sentim els sons reals dels trens: les campanes, les frenades, els xiulets de vapor...i si això no fos suficient, tenim també la visió del maquinista a la cabina gràcies a una petita càmera instal·lada en un dels trens que filma tot el recorregut a temps real i que nosaltres podem veure projectat en una gran pantalla.

En Rabell en explica que actualment està construint una altra maqueta a escala més gran i que estarà llesta per a la seva exhibició al 2018.

Per acabar ens ensenya una gran col·lecció de peces relacionades amb el món del tren i que pertanyen a la seva col·lecció privada: rellotges d'estació, plaques de tren, trens en miniatura, gorres, accions de companyies ferroviàries...

El que més ens agrada de la visita és l'entusiasme i l'afició amb la que en Rabell ens parla del món del tren i ens assegura que després de 200 anys de la seva invenció, el tren és el mitjà de transport de mercaderies i de viatgers més eficient i sostenible que hi ha.

Després d'aquesta interessant i singular visita, ens dirigim amb les autocaravanes cap a l'aeròdrom d'Òdena on passarem la nit a les instal·lacions de l'empresa Ultramàgic, gràcies a les gestions que els nostres companys igualadins han portat a terme. L'endemà diumenge quan ens llevem aprofitem per visitar la fira Aersport que es troba a escassos 100 metres d'on hem passat la nit.

Aquesta fira que va néixer al 1993, és l'única fira estatal dedicada al món de l'aeronàutica esportiva i lleugera. És oberta al públic en general i el seu principal objectiu es establir contactes entre els professionals i els aficionats a l'aeronàutica.

Podem passejar per la fira i veure un munt d'aparells esportius, repliques d'avions militars, avions bombers, drons, accessoris i serveis.

És un matí solejat i amb una temperatura agradable i passejant amb els amics i veient totes les curiositats que a la fira es mostren, passem una molt bona estona.

Poc després de les dues del migdia fem la rotllana de cloenda, on el Xavier ens parla sobre les properes sortides, com la del mes de juliol que tindrà lloc a Sant Llorenç de Morunys i també ens explica on i quan tindran lloc les trobades de després de l'estiu, és a dir, a l'inici de la nova temporada.

Finalment, cantem els adéus, ens acomiadem de tots i donem les gràcies una vegada més a la Pilar i a en Magí que tant han treballat perquè aquesta sortida que ha tingut lloc a la seva terra fos un èxit com així ha estat.

Jordi i Conxita

